pag. 622.

kes ja sama oppida nametiga mille nii wõrra kaha
pesa temmä et mul ei olo enämp midäki
pantby ei jaa alama. nimk naine jäi ka rookw
ja ehtima rõõmatikalt ja ustawa ennesi kumm
pe aig täis pesa mill poojaka kaksa wõit
pesata, ja nii siatten ja kuatten kats aig mööda
nii et ja pellift päiwäst kui paig jai iirä
aastas, kahen aastat mööda olli, ja mõõd kats
jet waime nees kõõmaka ommo poega. atsma
pelk jukatuden maie päält. ja kui temä nii kigi
ja pitke ajaik jai et nii kui oppata pead
kimmend pannud wael olli. ja päätäs ta pikä
kimi paak ja kats taasperi minema, ja kui
ta mõne pannud olli pandud ki temä jälä
jaina wes ta ärä, ja temä käänd kendo ümber
ja näggi et ütz pmn tasse. maja peiglis pääl. mäe
pääl koh enne mundi ei ole kui ütz pmn ehmi.
ja temä nukkes pääle. maja ümber seinamä
nii daamse kirk ees ja mano jai, ja pis roppuhes
timne ufft mille pääle ütz kellukene tilipäs, ja
piapi kosta ne wellaks, nimk temä wõte pipe,
nimk kuda temä pääl nägi pelle kõipt kõipt
tema onema poega aga ützki ei ütle tedawat,
kaani temä wennate pellisa kakse pai ees
temä poega olli temä käest kaugelema. ja ge
tundse ka ja ees mehk ärä ja ütles, kallist ehk wipt
poega perrä, ja, mutkudi arenas mees ma kahtis
ja nannuki paajaka kaksa paata ja käwe ka ja
ütz kõid pimi tuda atsmas aga ei tõesnä mütte
maijadi ärä." — ja ütlel ja mees temälle, kas ma
pulle ei ütle enne kahene wastat ärä tahtsi, pipt
pis ja ja midäki ei nõi, aga sui nimä maja
pääle tullist ja paap pak käsk kõsta alama.

Sis ütles waene mees jättänna kõik pitsa tõiga
kõrras ja jukato minno poega mano et ma sa
tuda ja mätti paaji

pag. 623.

aga temäle wastutadi wasta, et tämpä paajaka
kotte ei ja pipt pino paiga si ole kattun wai temä
ann waljan reipt päält. ole jim ööd sunni kam-
mongunni ja tulep temä kulo, ja wõit ja tõmbge
kõnetta mes ja tohat. ja mann mes jäi pelle pääle
arbuda, nimk sui ädany tulli, ja käski ütz wõte
pensi pääle ja kõsta tulä pimä magama. ja
enne kui ta weel mogama ei ja hertaka ja
tõi ja mes des temäle ja tuttwo olli. ädanga
pääli ja wõtk jaama ästa, ja wannamees ja mui-
tuki tahtge pimä pipt kõam aiga olli ka temä
pääl wõiga kõhes alam, ja kui temä ja olli pimä
ja hit temä magama. ja apu-e pääle kaks tuda
olli ja kõsta. ja pääle pelle kõik maja rah-
wes ka ööä magama nii et enamp midäki kuulda
es ole, aga waipt nehel es tule uni. pipt temä
mõttel käiga ama paaja pääle, nimk wõtwa
kuuli temä wõipt wõtmiga kääle, ja ta
nõpt ama ja üles, ja nägi et kääri temä ma-
mano hiljakeipi tules. nimk temä peitsi wõiga
ärä pipt ta mõtlel et wahept mõni tahap tulla
ära tappa, ja pee gerõpt kõrwa temä ülles ja tahtge
äli jaesta, aga ütz heli pidõs tulä tagapi, ja
ütles ärä pakke pipt nimk olen pea paig armas
epä. ja ütlegu kapehtse temä weri tagapi, ja
käsk pelg kotte ärä, ja ta ästa afume pääle tagapi
maha. nimk paig ästa ka temäle sõrwale ja wak-
kas kõnkima pimä ütles, ei armas epä-mull ei
sull jim waiga raipt aga ma ole pimälma kälk
pimi päiwani käsk kraiga ärä tetha mis kaptu
om, aga jimä armas epä pane tõbeks pipt
hommen tulwaga kohes wõnsta tõesta jiäji jimä
ette. nee tarkus ole minna pelle peremehe kotte paajaga
ja käskes jimst päält oma wõlla maksta, aga
jina pane kaalga tähele et jina ma sätte jaat.